ਸਟਾਲਿਨ

v.

ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

(2020 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 577)

ਸਤੰਬਰ 09, 2020

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਆਰ ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ
ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਸ. 302, ਸ. 304 ਅਤੇ ਅਪਵਾਦ V ਤੋਂ .300
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ
ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304-ਭਾਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ - ਹੋਲਡ: ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼
ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,
ਪੀਡਬਲਯੂ -3 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਬੀਅਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ 'ਚ ਆ ਕੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੀਅਰ ਕਿਉਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਝਗੜੇ 'ਚ ਝਗੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ
ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚਾਕੂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ - ਅਨੁਸਾਰ
ਅਪਵਾਦ V ਨੂੰ। ਧਾਰਾ 300 ਆਈਪੀਸੀ, ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਹੈ
ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ
ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚਾਕੂ ਵਰਗੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰੀ,
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ
ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304-ਭਾਗ-1 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 304-ਭਾਗ-2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: 1. ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ
ਸੱਟ, ਸਰੀਰ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹਥਿਆਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ
ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ
ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ
ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਵੇਗੀ
ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। [ਪੈਰਾ 7.2] [296--]

2. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ,
ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਤੱਥ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ
ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਆਈਪੀਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 3, ਕੌਣ
ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਬੀਅਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਬੀਅਰ ਕਿਉਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ
ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਚਾਕੂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। [ਪੈਰਾ 9] [297--]

3. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ V ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ 'ਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਕੀਤਾ
ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੀਅਰ ਪਰੋਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ; ਬੀਅਰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਸਨ; ਘਟਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ,
ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਧਾਰਾ 300 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਤਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੀਅਰ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 10] [297-; 298--]

4. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚਾਕੂ ਵਰਗੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਇ

ਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ। [ਪੈਰਾ 11] [297--]

ਮਹੇਸ਼ ਬਾਲਮੀਕੀ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2000) 1 ਐਸਸੀਸੀ 319; ਧੀਰਜਭਾਈ ਗੋਰਖਭਾਈ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2003) 9 ਐਸਸੀਸੀ 322 : [2003] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 754;
ਪੁਲੀਚੇਰਲਾ ਨਾਗਾਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2006) 11 ਐਸਸੀਸੀ 444: [2006] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 633; ਸਿੰਗਾਗਾਰੂ ਅੰਜਾਈਆ ਬਨਾਮ
ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 799: [2010] 7 ਐਸਸੀਆਰ 703;
ਬਾਵੀਸੇਟੀ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ (2008) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.

725 : [2008] 5 ਐਸਸੀਆਰ 408; ਜਾਫੇਲ ਬਿਸਵਾਸ ਬਨਾਮ ਜਫੇਲ ਬਿਸਵਾਸ ਬਨਾਮ। ਪੱਛਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬੰਗਾਲ (2019) 12 ਐਸਸੀਸੀ 560 - ਨਿਰਭਰ.

ਕੁਨਹੈਂਪੂ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2000) 10 ਐਸਸੀਸੀ 307;
ਮੁਸੁਮਸ਼ਾ ਹਸਨਾਸ਼ਾ ਮੁਸਲਮਾਨ v. ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (2000) 3 ਐਸਸੀਸੀ 557 : [2000] 1

ਐਸਸੀਆਰ 1155;
ਧੀਰਜਭਾਈ ਗੋਰਖਭਾਈ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ
(2003) 9 ਐਸਸੀਸੀ 322 : [2003] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 754;
ਪੁਲੀਚੇਰਲਾ ਨਾਗਾਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2006) 11 ਐਸਸੀਸੀ 444 : [2006] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 633; ਅਰੁਣ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣ ਰਾਜ ਵੀ. ਯੂਨੀਅਨ
ਭਾਰਤ (2010) 6 ਐਸਸੀਸੀ 457: [2010] 7 ਐਸਸੀਆਰ 1;
ਅੰਜਾਈਆ ਬਨਾਮ ਅੰਜਾਈਆ ਬਨਾਮ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 799 : [2010] 7 ਐਸਸੀਆਰ 703; ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗਾਭਾਈ ਵੰਕਰ ਬਨਾਮ ਅਵਸਥਾ
ਗੁਜਰਾਤ (2011) 10 ਐਸਸੀਸੀ 604; ਵਿਜੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਗਾਇਕਵਾੜ ਬਨਾਮ ਗਾਇਕਵਾੜ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2012) 11 ਐਸਸੀਸੀ 592;
ਸੋਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੋਮ ਰਾਜ ਵਿ. ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2013) 14 ਐਸਸੀਸੀ 246: [2013] 4 433; ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਕਾਲੀਚਰਨ

(2019) 6 ਐਸਸੀਸੀ 809; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਲੀਲਾ ਰਾਮ
(2019) 13 ਐਸਸੀਸੀ 131; ਅਨੰਤ ਕਾਮਿਲਿਆ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2020) 2 ਐਸਸੀਸੀ 511; ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2019) 15 ਐਸਸੀਸੀ 622; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਕਨ੍ਹਈਆ ਲਾਲ (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 639: [2019] 5 ਐਸਸੀਆਰ 569
- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

(2000) 10 307	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 4.2
[2000] 1 1155	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 4.2

(2000)	**1 SCC 319**	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 4.2 (i)**
[2003]	**1 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 754**	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (ii)**
[2006]	**4 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 633**	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (iiii)**
[2008]	**5 SCR 408**	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (iv)**
[2010]	**7 SCR 1**	**ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (v)**
[2010]	**7 SCR 703**	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (vi)**
(2011)	**10 SCC 604**	**ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (vii)**
(2012)	**11 SCC 592**	**ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (viii)**
[2013]	**4 SCR 433**	**ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (ix)**
(2019)	**6 SCC 809**	**ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (x)**
(2019)	**13 SCC 131**	**ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (xi)**
(2020)	**2 SCC 511**	**ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 5.1 (xii)**
(2019)	**15 SCC 622**	**ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 6**

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2020 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 577.

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਦੇ 2016 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲ ਏ ਨੰਬਰ 122 ਵਿੱਚ 18.01.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਕੇ.ਕੇ. ਮਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੀ. ਅਰਚਨਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

H

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ
ਅਤੇ 18.01.2017 ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ (ਐਮਡੀ) ਨੰਬਰ 122 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼
2016 ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 2012 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 354 ਵਿੱਚ ਚੌਥੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ, ਤਿਰੁਨੇਲਵੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, ਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ
ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 01.04.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
304 ਭਾਗ 2 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ - ਮੂਲ
ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕੋ ਝਟਕੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਲਈ ਕਥਿਤ ਅਖੌਤੀ ਮਕਸਦ ਵੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ
ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ।
ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਉਕਸਾਵੇ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ - ਦੋਸ਼ੀ
ਨੇ ਕੁਨਹਾਈਪੂ ਬਨਾਮ ਕੁਨਹਾਈਪੂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2000) 10 ਐਸਸੀਸੀ 307 ਅਤੇ ਮੁਸੁਮਸ਼ਾ ਹਸਨਾਸ਼ਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਸੁਮਸ਼ਾ ਹਸਨਾਸ਼ਾ ਮੁਸਲਮਾਨ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2000) 3 ਐਸਸੀਸੀ 557 ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਚਾਕੂ ਦੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਲਈ, ਧਾਰਾ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

4.3 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਦੋਵਾਂ - ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ। ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ - ਲੀਵਰ ' ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਸੱਟ ਮਾਰੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਚਾਕੂ ਸੀ; ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ
ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਭੜਕਾਊ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ
ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਝਟਕੇ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ,
ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ; ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ; ਦਾ ਹਿੱਸਾ
ਸਰੀਰ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ; ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਜੋ
ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਧਾਰਾ
302 ਆਈਪੀਸੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ:
ਮਹੇਸ਼ ਬਾਲਮੀਕੀ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2000) 1 ਐਸਸੀਸੀ 319;

ਧੀਰਜਭਾਈ ਗੋਰਖਭਾਈ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2003) 9 ਐਸਸੀਸੀ 322;

ਪੁਲੀਚੇਰਲਾ ਨਾਗਾਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ (2006) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 444; (v) ਬਾਵੀਸੇਟੀ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ (2008) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.
725;

ਅਰੁਣ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣ ਰਾਜ ਵੀ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ। (2010) 6 ਐਸਸੀਸੀ 457;

ਸਿੰਗਾਗਾਗੁ ਅੰਜਾਈਆ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 799;

ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗਾਭਾਈ ਵੰਕਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2011) ਏ
10 ਐਸਸੀਸੀ 604;

ਵਿਜੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗਾਇਕਵਾੜ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(2012) 11 ਐਸਸੀਸੀ 592;

ਸੋਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੋਮ ਰਾਜ ਵਿ. ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2013) 14 ਐਸਸੀਸੀ 246;
ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਕਾਲੀਚਰਨ (2019) 6 ਐਸਸੀਸੀ
809;

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਲੀਲਾ ਰਾਮ (2019) 13 ਐਸਸੀਸੀ 131;

ਅਨੰਤ ਕਾਮਿਲਿਆ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2020) 2 ਐਸਸੀਸੀ
511
ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕਥਿਤ ਮਕਸਦ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ
ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਮਕਸਦ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਹੈ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਸਦ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ। ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2019) 15 ਐਸਸੀਸੀ 622.

ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ
ਲੰਬਾਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਹੈ - ਦੋਸ਼ੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ
ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਇਹ ਕੇਸ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੪ ਭਾਗ ੨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ:

ਮਹੇਸ਼ ਬਾਲਮੀਕੀ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2000) 1 ਐਸਸੀਸੀ 319, ਜੀ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਰ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 322-23, ਪੈਰਾ 9)

“9. … ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ੇ ਝਟਕਾ, ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 326 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹੋਵੇ
ਸਰੀਰ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੱਟ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹਨ
ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰ ਘਾਤਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਚਾਕੂ ਦਾ ਹਮਲਾ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

7.1.2 ਧੀਰਜਭਾਈ ਵਿੱਚ ਗੋਰਖਭਾਈ ਨਾਇਕ ਵੀ. ਰਾਜ ਗੁਜਰਾਤ (2003) 9 ਐਸਸੀਸੀ 322, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਤੱਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 327-28, ਪੈਰਾ 11)

11. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦਾ ਚੌਥਾ ਅਪਵਾਦ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਵਾਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ (ਐਸਆਈਸੀ ਉਕਸਾਵੇ) ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਪਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇਕੋ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰਵ-ਧਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ. ਪਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪਵਾਦ 1 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝੇ ਹਨ, ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,
ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਉਹ ਗਰਮੀ ਹੈ ਜੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਤਰਕ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ. ਅਪਵਾਦ 1 ਵਾਂਗ ਅਪਵਾਦ 4 ਵਿੱਚ ਉਕਸਾਵੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਟ ਉਸ ਉਕਸਾਵੇ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪਵਾਦ 4 ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭੜਕਾਊ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ
ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ. "ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸੀ ਭੜਕਾਹਟ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹਮਲੇ। ਫਿਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਤਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਉਕਸਾਵੇ ਨਾਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ,

ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਵਾਦ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਪਵਾਦ 1. ਲੜਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾ ਵਧਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਮੋੜ ਨਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ. ਇੱਥੇ ਹੈ
ਫਿਰ ਆਪਸੀ ਉਕਸਾਵੇ ਅਤੇ ਭੜਕਾਹਟ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਲੜਾਕੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ. ਅਪਵਾਦ 4 ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮੌਤ () ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ, () ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ, () ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਰਹਿਮ ਜਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ
ਤਰੀਕਾ, ਅਤੇ () ਲੜਾਈ ਮਾਰੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਲੱਭਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ੪ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ "ਲੜਾਈ" ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਲੱਗਦੇ ਹਨ
ਲੜਾਈ ਲੂੜਨ ਲਈ। ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ
ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ। ਲੜਾਈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ। ਅਚਾਨਕ ਝਗੜਾ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਝਗੜਾ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ , ਈ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਬਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਲਈ
ਅਪਵਾਦ 4 ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ
ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਅਣਉਚਿਤ
ਫਾਇਦਾ".

ਪੁਲੀਚੇਰਲਾ ਨਾਗਾਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਪੁਲੀਚੇਰਲਾ ਵਿੱਚ। ਰਾਜ (2006) 11 ਐਸਸੀਸੀ 444, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
304 ਭਾਗ ਜਾਂ 304 ਭਾਗ , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: (ਪੰਨਾ 457-58, ਪੈਰਾ 29):

"29. ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ, ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 302 ਜਾਂ 304 ਭਾਗ 1 ਜਾਂ 304 ਭਾਗ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ. ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ - ਫਲ ਤੋੜਨਾ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਭਟਕਣਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ

ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਸਮੂਹਕ ਝੜਪਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ, ਲਾਲਚ, ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਰਗੇ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਧਿਆਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ. ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ
ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ, ਕਤਲ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 1/2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
ਕਤਲ ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਤਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਜਾਂ ਕਈ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ: () ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ; () ਕੀ ਹਥਿਆਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੁਪਾਰਟ; () ਕੀ ਇਹ ਝਟਕਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;
ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ; (v) ਕੀ
ਇਹ ਕੰਮ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ; (v) ਕੀ ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (v) ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਸੀ; (v)
ਕੀ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਭੜਕਾਊ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਭੜਕਾਹਟ ਦਾ ਕਾਰਨ; () ਕੀ ਇਹ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਸੀ; () ਕੀ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ; () ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ੇ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਚੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ, ਬੇਸ਼ਕ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ।

ਸਿੰਗਾਗਾਗੁ ਅੰਜਾਈਆ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਰਾਜ (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 799, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਖੋਪੜੀ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ
ਕ੍ਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (ਐਸਸੀਸੀ) ਪੰਨਾ 803, ਪੈਰਾ 16):

"16. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ, ਹਮਲੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

H

ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਇੱਥੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਬਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਅ

ਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ। ਉਸਨੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਲਈ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ ਭਾਵ ਸਿਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਕਈ ਫਰੈਕਚਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਕਾਰਕ ਇਕੋ ਇਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਨ੍ਹਈਆ ਲਾਲ (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 639 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 7.3, 7.4 ਅਤੇ 7.5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"7.3. ਅਰੁਣ ਰਾਜ [ਅਰੁਣ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2010) 6 ਐਸਸੀਸੀ 457: (2010) 3 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 155] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਧਾਰਾ 302 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਾ ਜਿੱਥੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ
ਮ੍ਰਿਤਕ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੱਤ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕ ੇ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ.

7.4. ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਭਾਈ ਵੰਕਰ [ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ]
ਮਗ੍ਹਾਭਾਈ ਵੰਕਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2011) 10 ਐਸਸੀਸੀ 604 : (2012) 1 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 397], ਮੌਤ ਈ 'ਤੇ ਇਕੋ ਝਟਕੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸਿਰ ਲੱਕੜ ਦੀ ਮੂਸਲ ਨਾਲ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਮੂਸਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸਿਰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ੪ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਐਫ ਦੁਆਰਾ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ,
ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹਮਲਾ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ, ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ, ਜਿਸ ਨਾਲ
ਹਥਿਆਰ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ.

7.5. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲੀਲਾ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਬੰਦੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ ਇਕੱਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ

H

ਭਾਵੇਂ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 302 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 1 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੈਰਾ 21)

"21. ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ: () ਇਹ ਕੰਮ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; () ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ; () ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
ਅਤੇ (v) ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਰਹਿਮ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਬਾਵੀਸੇਟੀ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

"13. ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਭਾਗ ਦੂਜਾ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿੱਥੇ ਇਕੋ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਢੰਗ ਨਾਲ. ਜੁਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ
ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ () ਕੀ ਇਹ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸੀ; () ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ; () ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਕਿਸਮ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਕ੍ਰੂਡਰਾਇਵਰ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੀ
ਇਸ ਪਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ. ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਕ੍ਰੂਡਰਾਇਵਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸਾਧਨ ਸੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਕਾਰੋਬਾਰ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ.

14. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਵੇਦਨਾਘਾਗਮ [(1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 326 : 1995 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 231] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸੱਟ ਦੀ ਆਮ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਸੀ।

H

ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ

ਇ
ਹ ਕਿ ਸੱਟ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੪ ਭਾਗ ੨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਰੀਰ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਤੀਜੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ [ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 465], ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਅਦਾਲਤ
(ਵੇਦਨਾਯਾਗਮ ਕੇਸ [(1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 326 : 1995 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 231] ਸੀ
, ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 330, ਪੈਰਾ 4) ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਕੇਸ [ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 465] ਵਿੱਚ ਬੋਸ, ਜੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ: (ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਕੇਸ [ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 465], ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 468, ਪੈਰਾ 16)

“16. … ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ
ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ
ਸੱਟ, ਅਤੇ ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ. ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਕਈ ਵਾਰ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਇਹ ਸੀ: (ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਕੇਸ [ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 465], ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 468, ਪੈਰਾ 16 ਅਤੇ 17)

“16. … ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਸੱਟ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਸੱਟ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਅਨੁਮਾਨ, ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ਕ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ. ਪਰ ਜੇ ਸੱਟ ਅਤੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਇਕੋ ਇਕ ਸੰਭਵ ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ. ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਥੇ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਉਹ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਸੱਟ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ, ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੱਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ਪਰ
ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ। ਕੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਇਹ ਇਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੈਦੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੱਟ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸੀ.

17. … ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸੱਟ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਕਿਸੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਸਤਹੀ ਖੁਰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦਾ ਪੀੜਤ ਠੋਕਰ ਮਾਰ ਕੇ ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਭਾਲੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜੋ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਦੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਸੱਟ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋਇਆ ਓਨਾ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸੱਟ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਕ ਤੱਥ ਦਾ ਹੈ; …"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)"

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਸਰੀਰ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹਥਿਆਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਮੌਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਇਹ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ ਉਹ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ. ਇਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

8. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਮਕਸਦ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਹੈ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ

H

ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮਨੋਰਥ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇੱ

ਕ ਕੋਡ, ਹਾਲਾਂਕਿ "ਮਕਸਦ" ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਥਿਤ ਮਕਸਦ ਉਹ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ
ਜੇ ਇਹ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮਕਸਦ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

8.1 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਫੇਲ ਬਿਸਵਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ

v. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2019) 12 560, ਮਕਸਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ
ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਂਦਾ। ਮਕਸਦ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਕਸਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਣਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਖਾਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਮਕਸਦ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਕੱਲੀ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ
ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਆਈਪੀਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤਹਿਤ। 3 - ਨੈਲਸਨ, ਜੋ
ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਲੀਦਾਸ ਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਬੀਅਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਬੀਅਰ ਕਿਉਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ
ਚਾਕੂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ:

"ਬਾਹਰੀ ਸੱਟਾਂ:

ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਲਗਭਗ 3 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ 8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਸਾਫ਼ ਨਾਲ
ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਨਾਰੇ ਕਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ
11 ਵਰਟੇਬਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸੁਜ ਗਏ ਹਨ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ V ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਹੈ
ਜੇ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੀਅਰ ਪਰੋਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ; ਬੀਅਰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਸਨ; ਘਟਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਤਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,
ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੀਅਰ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੁਣ, ਅਗਲਾ ਸੁਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਸ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੪ ਭਾਗ ੨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ?
ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚਾਕੂ ਵਰਗੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ
ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼
ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਤੋਂ ਧਾਰਾ ੩੦੪ ਭਾਗ ੧ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 1 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਜੁਰਮ ਲਈ ਅਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

